

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 8 września 2016 r. w sprawie T-472/13, H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd/Komisja Europejska, wniesione w dniu 18 listopada 2016 r. przez H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd

(Sprawa C-591/16 P)

(2017/C 030/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd (przedstawiciele: R. Subiotto QC, Barrister, T. Kuhn, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Europejska Federacja Producentów Leków i Stowarzyszeń Farmaceutycznych (EFPIA)

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości lub w części;
- stwierdzenie nieważności spornej decyzji w zakresie w jakim odnosi się do wnoszących odwołanie lub tytułem żądania ewentualnego uchylenie grzywien nałożonych na wnoszące odwołanie mocą spornej decyzji lub w dalszej kolejności istotne obniżenie grzywien nałożonych na wnoszące odwołanie mocą spornej decyzji;
- obciążenie Komisji poniesionymi przez wnoszące odwołanie kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem;
- w razie konieczności ponowne skierowanie sprawy do Sądu, aby ten wydał rozstrzygnięcie zgodne z oceną prawną zawartą w wyroku Trybunału;
- podjęcie wszelkich innych środków, jakie Trybunał uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach zarzutu pierwszego wnoszące odwołanie twierdzą, iż Sąd naruszył prawo uznając tezę Komisji, że ugody patentowe miały na celu ograniczenie konkurencji. Sąd naruszył prawo orzekając, że ugoda patentowa ogranicza konkurencję ze względu na cel nawet jeśli wchodzi w zakres patentu spółki Lundbeck. Taka ugoda z uwagi na swój charakter nie może być uznana za szkodliwą dla konkurencji, ponieważ formułuje ograniczenia porównywalne z ograniczeniami, które mogłyby być zastosowane mocą orzeczenia sądu nakazującego przestrzeganie praw uprawnionego z patentu. Odpłatność nie może uczynić zgodnego z prawem i nieskomplikowanego porozumienia, jakim jest ugoda patentowa wchodząca w zakres uprawnień patentowych, w ograniczenie konkurencji ze względu na cel. W konsekwencji ugoda patentowa GUK UK, która zdaniem Sądu wchodzi w zakres patentu spółki Lundbeck, nie powinna być zostać uznana za ograniczającą konkurencję ze względu na cel. Ten sam wniosek dotyczy wszystkich pozostały pięciu ugód, ponieważ Sąd naruszył prawo uznając, iż wykraczają one poza zakres patentów spółki Lundbeck.

W ramach zarzutu drugiego wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd naruszył prawo stosując niewłaściwe kryterium prawne w celu oceny czy pięć z sześciu ugód patentowych formułowało ograniczenia wykraczające poza zakres patentu spółki Lundbeck. Sąd powinien był ocenić czy zaistniała „zgodna wola” w rozumieniu art. 101 TFUE pomiędzy spółką Lundbeck a każdą ze spółek Generics, tak że odpowiednia(e) ugoda(y), za wyjątkiem ugody GUK UK, nakładała(y) ograniczenia, które wykraczały poza zakres patentów spółki Lundbeck.

W ramach zarzutu trzeciego wnoszące odwołanie twierdzą, że nawet jeśli kwalifikacja prawna Sądu, iż pięć lub mniej, z sześciu ugód patentowych wykraczało poza zakres patentów spółki Lundbeck była prawidłowa, Sąd naruszył prawo orzekając, że ugody wykraczające poza zakres wspomnianych patentów ograniczały konkurencję ze względu na cel. Zważając na gospodarczy i prawny kontekst ugód patentowych, ze względu na sam ich charakter, nie były one szkodliwe dla konkurencji i nie mogą być porównywane do porozumień w sprawie podziału rynku, wobec czego Sąd naruszył prawo nie biorąc pod uwagę rozwiązania alternatywnego.

W ramach zarzut czwartego wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd naruszył prawo oraz dokonał błędnej oceny dowodów oraz udzielił wewnętrznie sprzecznego uzasadnienia, uznając twierdzenie Komisji jakoby spółka Lundbeck i spółki Generics były rzeczywistymi lub potencjalnymi konkurentami w momencie zawierania ugód patentowych, bez względu na fakt czy produkty spółek Generics naruszały patenty spółki Lundbeck. Po pierwsze, Sąd naruszył prawo, ignorując istnienie przeszkód prawnych, w szczególności patentów spółki Lundbeck, które uniemożliwiały spółkom Generics wprowadzenie na rynek produktów zawierających cytalopram naruszających jej patent. Po drugie, ustalenie Sądu, że spółka Lundbeck wątpiła w ważność swoich patentów jest obciążone naruszeniem prawa, oczywistym błędem w ocenie dowodów i wewnętrznie sprzecznym uzasadnieniem. Po trzecie, Sąd naruszył prawo orzekając, że dowody pochodzące z okresu po zawarciu ugód patentowych, ale które w wielu przypadkach wciąż poprzedzały wygaśnięcie ugód, nie mogą mieć decydującego znaczenia w ocenie tego czy spółki Generics były potencjalnymi konkurentami spółki Lundbeck. Dokumenty te zawierają dowody naukowe na okoliczność, że spółki Generics lub ich producenci API naruszyli patenty spółki Lundbeck, tymczasowe nakazy sądów krajowych oraz inne prawa ochronne spółki Lundbeck względem produktów zawierających cytalopram opartych na API, którym posługiwały się niektóre spółki Generics oraz potwierdzenie przez Europejski Urząd Patentowy („EPO”) ważności patentu Lundbeck w zakresie krystalizacji we wszystkich mających znaczenie aspektach, którego moc wiążącą kwestionowała Komisja. Wreszcie Sąd naruszył prawo oraz nie przedstawił stosowanego uzasadnienia ustalenia, że każda ze spółek Generics miała realne i konkretne możliwości wejścia na rynek nie dokonując rzetelnej oceny tego czy mogą wprowadzić produkty nie naruszające patentu na cytalopram.

W ramach zarzutu piątego wnoszące odwołanie twierdzą, że Sąd naruszył prawo utrzymując w mocy grzywny zastosowane przez Komisję wobec spółki Lundbeck. Po pierwsze, Sąd naruszył prawo błędnie stosując przesłanki winy. Po drugie, Sąd naruszył prawo potwierdzając twierdzenie Komisji, że spółka Lundbeck nie mogła nie mieć świadomości antykonkurencyjnego charakteru swego postępowania. Po trzecie, Sąd naruszył zasadę pewności prawa i niedziałania prawa wstecz utrzymując w mocy grzywnę wyższą niż symboliczna.

W ramach zarzutu szóstego wnoszące odwołanie podnoszą tytułem żądania ewentualnego, że Sąd naruszył prawo oraz nie przedstawił wystarczającego uzasadnienia, utrzymując w mocy obliczoną przez Komisję wysokość grzywnien zastosowanych wobec wnoszących odwołanie. Wartość sprzedaży, będąca podstawą wymiaru grzywnien obejmuje sprzedaż zrealizowaną przez spółkę Lundbeck w niektórych państwach członkowskich EOG, do których rynków spółki Generics nie miały w rzeczywistości dostępu, ponieważ nie uzyskały pozwolenia na dopuszczenie do obrotu do momentu wygaśnięcia ugód patentowych lub jak w przypadku Austrii, ponieważ patent spółki Lundbeck na substancję aktywną cytalopramu pozostawał w mocy przez znaczną część obowiązywania ugód patentowych. Ponadto, w niniejszej sprawie należało zastosować niższy współczynnik wagi naruszenia, w szczególności ze względu na fakt, że nie sposób porównać ugód patentowych do karteli oraz że ich rzeczywisty zakres geograficzny był znacznie bardziej ograniczony od ich dosłownego zakresu geograficznego.

Odwołanie od wyroku dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 15 września 2016 r. w sprawie T-346/14 Janukowycz/Rada, wniesione w dniu 23 listopada 2016 r. przez Wiktora Fedorowycza Janukowycza

(Sprawa C-598/16 P)

(2017/C 030/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Wiktor Fedorowycz Janukowycz (przedstawiciel: T. Beazley QC)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Rzeczpospolita Polska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) z dnia 15 września 2016 r. w sprawie T-346/14 w zakresie wskazanym w odwołaniu, to jest pkt 2 i 4 sentencji wyroku;
- uwzględnienie żądań skarżącego podniesionych w postępowaniu przed Sądem w zakresie wskazanym poniżej, mianowicie:
 - stwierdzenie nieważności decyzji (WPZiB) 2015/143 z dnia 29 stycznia 2015 r., zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB ⁽¹⁾ (zwanej dalej „drugą decyzją zmieniającą”);